

prima instanță: D. Stănilă
instanța de apel: E. Ababei, A. Garbuz, N. Chircu

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată prin intermediul avocatului Natalia Covaliov,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva lui Ionița Valentin cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a ț ă:

La 07 septembrie 2015, Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ionița Valentin cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că în baza contractului de abonament și acordul suplimentar încheiat între ÎM „Moldcell” SA și Ionița Valentin, ultimul a beneficiat de Opțiunea Promoțională de procurare a unui telefon mobil la prețul special, cu condiția achitării abonamentului pentru o perioadă obligatorie de 18 luni.

Reeșind din faptul că Ionița Valentin a încetat să achite lunar abonamentul, operatorului i-a fost cauzat un prejudiciu, care constă din datorie și compensație în valoare totală de 2396,40 lei. Adicional, abonatului i-a fost calculată o penalitate conform pct.1.1. din contract la valoarea de 0,5% pentru 100 zile, în sumă de 1078,38 lei.

La somațiile expediate în adresa pîrîtului, ultimul nu reacționează și nici nu achită datoria.

Solicită ÎM „INCASO” SRL încasarea din contul pîrîtului Ionița Valentin a datoriei contractuale în sumă de 3474,78 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 lei.

Prin hotărîrea Judecătoria Bălți din 25 februarie 2016, a fost respinsă acțiunea (f.d. 42, 46-47).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de către ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său și menținută hotărîrea primei instanțe (f.d. 67-69).

La 25 iulie 2016, Curtea de Apel a expediat, copia deciziei emise în adresa părților (f.d. 70).

Potrivit avizului de recepție anexat la dosar rezultă că ÎM „Incaso” SRL avocatul Natalia Covaliov a recepționat copia deciziei instanței de apel la 28 iulie 2016 (f.d. 71).

La 26 septembrie 2016 prin intermediul oficiului poștal avocatul Natalia Covaliov a declarat recurs în interesele ÎM „Incaso” SRL împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Completul de judecată consideră că recursul declarat la 26 septembrie 2016, este depus în termen, dat fiind faptul că decizia contestată a fost recepționată de către recurent la 28 iulie 2016.

În motivarea recursului ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov a invocat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Susține că prima instanță prin primirea acțiunii pe rol a confirmat existența tuturor anexelor la cererea de chemare în judecată și anume: prezența contractului de cesiune din 01 decembrie 2014 și a actului de predare primire a debitorilor din 26 mai 2015, încheiate între SA „Moldcell” și SRL „Incaso”.

Iar instanța de apel în cazul cînd a constatat că la dosar lipsește contractul supra enunțat urma să aplice prevederile art. 369 alin. (1) lit. d) CPC, și anume să restituie cererea de apel, ca fiind depus de o persoană care nu este în drept să declare apel.

Verificînd legalitatea deciziei contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 28 octombrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, ÎM „Incaso” SRL în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală